

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt CVII. Qvam Perniciosvm Sit Sacerdotem non sacrificare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

suos alios alendos dederunt, ego autem mea carne alo, me hū exhibeo, omnibus faueo, omnibus optimam de futuris spem prebeo.

Qui in hac vita ita se nobis exhibet, multo magis in futura. Et rursus idem aureum os hom. 24. in cap. 10. prioris Corint.

In cælum namq; corpus ipsum extulit, quod etiam nobis exhibuit, & vt teneremus & manducaremus, quod maximum di-

lectionis signum est. Quos enim amamus, nonnunquam etiam

morsum petimus. Quare Iob vt seruorum in se amore ostende-

ore moriscat ret dicebat, illos se numero nimio in se amore dixisse. Qui det

nec alienum de carnis cius, vt saturemur? ita & Christus suam carnem

illud, 2. Co-

rinth. 6.

v. II.

dedit nobis, vt ea saturemur: quo nos in plurimum sui amorem

allexit. Ad eum igitur cum feroore accedamus, & dilectione

quam vehementissima, ne grauius subeamus supplicium. Quan-

to enim maius beneficium accipimus, tanto magis puniemur,

quando eo indigni apparebimus. Hactenus D. Ioann. Chry-

sostomus.

CAPVT CVII.

QVAM PERNICIOSVM SIT SA-
cerdotem non sacrificare.

§. **Q** Vi Sacerdotes fuerint interesse non contenti, crebro sacris operentur. Est enim iuge sacrificium, Daniel. 12. v. 11. quia jugiter & quotidie offerendum est. Synodus Trident. less. 23. cap. 14. Curet Episcopus, ait, vt Sacerdotes saltem diebus Dominicis & Festis solennibus, si autem curam habuerint animarum, tam frequenter vt muneri suo satisfaciant, Missas celebrent.

§. Sacrum vero intermittens Sacerdos legitimè non impeditus plurimis se aliosque bonis priuat. Docet id Ecclesiæ Doctor S. Bonaventura lib. de prepar. ad Missam cap. 5. Cùm Sacerdos est absq; mortali peccato, & in proposito hono non habens impedimentum; & non ex reverènsia, sed ex negligentia celebrare omittit: tunc quantum in ipso est, I. pri-

ut Trinitatem laude & gloria. 2. Angelos letitia. 3. peccatores
renia. 4. iustos subsidio, & gratia. 5. in purgatorio existentes re-
figerio. 6. Ecclesiam Christi spirituali beneficio. 7. & seipsum
medicina & remedio contra quotidiana peccata, & infirmita-
tis. Quia, sicut ait Ambrosius, si, quotiescumq; effunditur san-
guis Christi, toties in remissionem peccatorum effunditur, debo
dum semper accipere, ut semper mibi peccata dimittantur. Qui
semper pecco, semper debo habere medicinam. Item priuat se o-
mnibus talibus prouenientibus ex sacra communione, que sunt,
& peccatorum remissio. 9. somnis mitigatio. 10. mentis illumi-
natio. 11. interior refectio. 12. Christi & corporis eius mystici in-
corporatio. 13. virtutum roboratio. 14. contra Diabolum arma-
tio. 15. fidei certitudo. 16. spei eleuatio. 17. caritatis excitatio. 18.
devotionis augmentatio, & 19. Angelorum coniuicatio, &c. 20.
Item abducit viaticum sua peregrinationis, exponens se periculo
mortis; quia, nisi recipiat alimentum corporis Christi, & vita
vegetationem, efficietur sicut aridum membrum, ad q; non trans-
mutatur corporalis cibi nutrimentum. 21. Ultimo, quantum in
sest, evacuat diuinum cultum, & latriam creatori debitam,
ingratuus de beneficiis. Vnde dicitur. Si quis mundus est, scilicet
apicato mortali, & in itinere non fuerit, scil. aliter impeditus
& non fecit phasē, anima illa de populo suo exterminabitur,
quia sacrificium non obculit Deo Domino tempore suo. Ergo, quā-
tempore, toto conatu per exercitum boni operis, lacrymarum
contritionem, & devotionis flamمام, expelle à te omnem repon-
tem, & negligentiam, ne inueniaris respuerere tantorum charis-
atum dona.

C A P. CVIII.

INVITAMENTA AD SACRIFI-
candum.

SVNT & quam plurima alia rerum momenta, qui-
bus ad frequenter celebrandū, si ponderauerint, Ingratus in
inducentur. §. 1. Rara sacrificatio ingrati animi crimen est, cum Chri-
stum
presbytera-
cris rarens
operans.

R

Chri-